

ALGEBRA R 22

STRUKTURA ENDOMORFIZMU

- kompleksyfikacja
- wielomian minimalny

A CO JEŚLI PRZESTRZEŃ WEKTOROWA JEST NAD \mathbb{R} ?

28

Twierdzenie dotyczące rozkładu przestrzeni wektorowej na sumę prostą podprzestrzeni pierwiastkowych względem operatora liniowego obowiązuje dla przestrzeni wektorowych nad \mathbb{C} . Założenie to jest konieczne aby zagwarantować, że wielomian charakterystyczny ma rozkład na czynniki liniowe. Cała teoria działa więc także jeśli przestrzeń jest nad \mathbb{R} i operator F jest taki, że wielomian charakterystyczny rozkłada się nad \mathbb{R} na czynniki pierwiastkowego stopnia. Co jednak zrobić jeśli V jest nad \mathbb{R} , $F \in \text{End}(V)$ i ω_F ma pierwiastki zespolone?

KOMPLEKSYFIKACJA PRZESTRZENI WEKTOROWEJ: Niech V będzie rzeczywistą przestrzenią wektorową. W $V \times V$ wprowadzamy mnożenie przez liczby \mathbb{C} :

$$(x+iy)(v, w) = (xv - yw, xv + yw)$$

Sprawdzamy, że $V \times V$ z dodawaniem po współrzędnych i mnożeniem jak wyżej jest przestrzenią wektorową nad \mathbb{C} . Oznaczamy ją $V^{\mathbb{C}}$. Łatwo zauważyć że

$$(0, w) = i(w, 0) \quad (*)$$

Wobec tego jeśli (e_1, \dots, e_n) jest bazą w V nad \mathbb{R} to $((e_1, 0), \dots, (e_n, 0))$ rozpinie $V^{\mathbb{C}}$. Liniowa niezależność tego układu jest łatwo sprawdzalna:

$$z_1(e_1, 0) + \dots + z_n(e_n, 0) = (x_1 e_1, y_1 e_1) + \dots + (x_n e_n, y_n e_n) = (0, 0)$$

$$\Rightarrow x_1 e_1 + \dots + x_n e_n = 0 \quad i \quad y_1 e_1 + \dots + y_n e_n = 0 \Rightarrow x_1 = \dots = x_n = 0 \quad i \quad y_1 = \dots = y_n = 0$$

Układ $((e_1, 0), \dots, (e_n, 0))$ jest bazą $V^{\mathbb{C}}$. $\dim_{\mathbb{C}} V^{\mathbb{C}} = \dim_{\mathbb{R}} V$. Korzystając z $(*)$ zamiast (v, w) pisac będziemy $v + iw$. Przestrzeń wektorową $V^{\mathbb{C}}$ nazywamy kompleksyfikacją przestrzeni V .

Operator liniowy działający na V rozszerzyć można do operatora działającego na $V^{\mathbb{C}}$ wzorem

$$F^{\mathbb{C}}(v, w) = (Fv, Fw) \quad (\text{czyli} \quad F^{\mathbb{C}}(v + iw) = Fv + iFw)$$

W $V^{\mathbb{C}}$ naturalna jest też operacja sprzężenia $V^{\mathbb{C}} \ni (v, w) \mapsto (v, -w) \in V^{\mathbb{C}}$ (inaczej $\overline{v + iw} = v - iw$). Operacja ta spełnia znane wzory

$$\overline{\lambda u} = \overline{\lambda} \overline{u} \quad \overline{u_1 + u_2} = \overline{u_1} + \overline{u_2} \quad \text{dla} \quad u = v + iw, \quad u_j = v_j + iw_j.$$

W $V^{\mathbb{C}}$ wyróżnione są podprzestrzenie wektorowe, które są kompleksyfikacjami rzeczywistych podprzestrzeni w V . Niech $W \subset V$, wtedy

$$W^{\mathbb{C}} = \{v + iw : v \in W, w \in W\} \quad \text{łatwo sprawdzić, że jest to podprzestrzeń wektorowa w } V^{\mathbb{C}}$$

Oczywiście nie wszystkie podprzestrzenie są tego rodzaju. Np. weźmy $u = v + iw$ dla v i w liniowo niezależnych w V . Wówczas $\langle u \rangle$ jest

jednowymiarową podprzestrzeń w $V^{\mathbb{C}}$, która nie jest kompleksyfikacją żadnej podprzestrzeni V . Jeśli jednak rozważymy dwie przestrzenie 29
 $\langle u \rangle$ i $\langle \bar{u} \rangle$ możemy skonstruować podprzestrzeń będącą kompleksyfikacją

STWIERDZENIE: $u = v + iw$, v, w liniowo niezależne w V . Wówczas u, \bar{u} są liniowo niezależne oraz $\langle u \rangle + \langle \bar{u} \rangle = \langle v, w \rangle^{\mathbb{C}}$

DOKÓD:

$$\lambda u + \mu \bar{u} = (\operatorname{Re} \lambda v - \operatorname{Im} \lambda w) + i(\operatorname{Im} \lambda v + \operatorname{Re} \lambda w) + (\operatorname{Re} \mu v + \operatorname{Im} \mu w) + i(\operatorname{Im} \mu v - \operatorname{Re} \mu w) =$$

$$\underbrace{(\operatorname{Re} \lambda + \operatorname{Re} \mu)}_0 v + \underbrace{(\operatorname{Im} \mu - \operatorname{Im} \lambda)}_0 w + i \left\{ \underbrace{(\operatorname{Im} \lambda + \operatorname{Im} \mu)}_0 v + \underbrace{(\operatorname{Re} \lambda - \operatorname{Re} \mu)}_0 w \right\} = 0$$

$\operatorname{Re} \lambda = \operatorname{Re} \mu = 0$
 $\operatorname{Im} \lambda = \operatorname{Im} \mu = 0$

Jednocześnie z powyższego rachunku widać że $\lambda u + \mu \bar{u}$ ma „część rzeczywistą” będącą kombinacją liniową v i w , podobnie „część urojona”.

Wpóćmy teraz do operatora $F^{\mathbb{C}}$ działającego na $V^{\mathbb{C}}$: $F^{\mathbb{C}}(v + iw) = Fv + iFw$. Biorąc bazę $(e_1, 0) \dots (e_n, 0)$ w $V^{\mathbb{C}}$ pochodzącą od bazy (e_1, \dots, e_n) możemy zapisać macierz $F^{\mathbb{C}}$. Łatwo widać że macierz $F^{\mathbb{C}}$ w takiej bazie jest idetyczna z macierzą $[F]_e^e$ zatem $\omega_{F^{\mathbb{C}}}$ ma idetyczny postać jak ω_F . $V^{\mathbb{C}}$ jest przestrzenią nad \mathbb{C} zatem $V^{\mathbb{C}}$ rozkłada się na sumę prostych podprzestrzeni pierwotkowych dla $F^{\mathbb{C}}$. Zastaniemy się najpierw jak wygląda prosta podprzestrzeń pierwotkowa dla rzeczywistych wartości własnych:

$$\lambda \in \operatorname{Sp}(F), \lambda \in \mathbb{R}$$

Skoro $\lambda \in \mathbb{R}$ to podprzestrzeń $W(\lambda) = \ker(F - \lambda \operatorname{id}_V)^{k_\lambda} \subset V$ jest podprzestrzenią niezmienniczą dla F . Jednocześnie istnieje $V(\lambda) \subset V^{\mathbb{C}}$ pierwotkowe dla $F^{\mathbb{C}}$

$$V(\lambda) = \ker(F^{\mathbb{C}} - \lambda \operatorname{id}_{V^{\mathbb{C}}})^{k_\lambda}$$

$$(v, w) \in V(\lambda) \Leftrightarrow (F^{\mathbb{C}} - \lambda \operatorname{id})^{k_\lambda} (v, w) = 0 = ((F - \lambda \operatorname{id}_V)^{k_\lambda} v, (F - \lambda \operatorname{id}_V)^{k_\lambda} w)$$

Mozna tak napisać gdyż $(F^{\mathbb{C}} - \lambda \operatorname{id}_{V^{\mathbb{C}}}) = (F - \lambda \operatorname{id}_V)^{\mathbb{C}}$ dla $\lambda \in \mathbb{R}$. Istotnie

$$(F^{\mathbb{C}} - \lambda \operatorname{id}_{V^{\mathbb{C}}})(v, w) = F^{\mathbb{C}}(v, w) - \lambda(v, w) = (Fv, Fw) - (\lambda v, \lambda w) =$$

$$((F - \lambda \operatorname{id}_V)v, (F - \lambda \operatorname{id}_V)w) = (F - \lambda \operatorname{id}_V)^{\mathbb{C}}(v, w)$$

Z warunku (**) wynika, że $(v, w) \in V(\lambda) \Leftrightarrow v \in W(\lambda) \text{ i } w \in W(\lambda)$. Ostatecznie $V(\lambda) = W(\lambda) \times W(\lambda)$ jako zbiór, a ze strukturą dostaniemy $V(\lambda) = W(\lambda)^\mathbb{C}$.

Przejdźmy teraz do zespolonych wartości własnych.

$\lambda \in \text{Sp}(F^\mathbb{C}) \quad \lambda \in \mathbb{C}$ zauważmy, że jeśli $\lambda \in \text{Sp}(F^\mathbb{C})$ to także $\bar{\lambda} \in \text{Sp}(F^\mathbb{C})$.
 Obie wzajemnie sprzężone wartości własne mają te same krotności. Przyjmijmy je najpierw wektorom własnym dla $F^\mathbb{C}$; wartości $\lambda, \bar{\lambda}$

(v, w) jest własny, tzn $F^\mathbb{C}(v, w) = (Fv, Fw) = (a+ib)(v, w) = (av - bw, aw + bv)$

$$\begin{cases} Fv = av - bw \\ Fw = aw + bv \end{cases}$$

Policzmy

$$F^\mathbb{C}(v, -w) = (Fv, -Fw) = (av - bw, -aw - bv) = (a-ib)(v, -w)$$

tzn $(v, -w)$ jest własny dla $\bar{\lambda} = a-ib$

Zauważmy dodatkowo, że wektory v i w są liniowo niezależne: gdyby $w = \mu v$ to mielibyśmy $Fv = av - b\mu v = (a-b\mu)v$ i v byłoby wektorem własnym dla wartości własnej $(a-b\mu)$. Wektor $(v, w) = (v, \mu v)$ byłby wtedy własny dla rzeczywistej i własnej $(a-b\mu)$, co jest sprzeczne z założeniem! Jeśli więc $U(\lambda)$ oznacza przestrzeń własną dla zespolonej wartości własnej λ to $U(\bar{\lambda}) = \overline{U(\lambda)}$

WNIOSEK 1 Jeśli (v, w) tzn $v+iw$ jest własny dla wartości własnej λ to $(v, -w)$ tzn $v-iw$ jest własny dla wartości własnej $\bar{\lambda}$. Operator F ma wówczas dwuwymiarową podprzestrzeń niezmienniczą rozpiętą przez v i w . Macierz F obcięta do tej podprzestrzeni ma postać $\begin{bmatrix} a & -b \\ b & a \end{bmatrix}$

WNIOSEK 2 Jeśli $U(\lambda)$ i $U(\bar{\lambda})$ są przestrzeniami własnymi dla λ i $\bar{\lambda}$ to $U(\lambda) + U(\bar{\lambda})$ jest kompleksyfikacją pewnej podprzestrzeni $W(\lambda, \bar{\lambda}) \subset V$ niezmienniczej ze względu na F

$$U(\lambda) + U(\bar{\lambda}) = W(\lambda, \bar{\lambda})^\mathbb{C}$$

Mając bazę $(\underbrace{v_1 + iw_1}_{u_1}, \dots, \underbrace{v_m + iw_m}_{u_m})$ przestrzeni $U(\lambda)$ konstruujemy bazę $W(\lambda, \bar{\lambda})$

$$\text{biorąc wektory} \quad v_i = \frac{1}{2}(u_i + \bar{u}_i) \quad i \quad w_j = \frac{1}{2i}(u_j - \bar{u}_j)$$

Wszystko co zrobiliśmy dla podprzestrzeni własnej obowiązuje także dla podprzestrzeni pierwiastkowej

STWIERDZENIE: Niech $F \in \text{End}(V)$ będzie endomorfizmem rzeczywistej przestrzeni wektorowej mającym zespoloną wartość własną λ krotności k . Wówczas $\bar{\lambda} \in \text{Sp}(F)$

$V(\lambda) + V(\bar{\lambda}) = W(\lambda, \bar{\lambda})^{\mathbb{C}}$ dla pewnej rzeczywistej podprzestrzeni $W(\lambda, \bar{\lambda}) \subset V$ wymiaru k oraz $W(\lambda, \bar{\lambda})$ jest niezmienniczo dla F .

DOWÓD: Jeśli V jest nad \mathbb{R} to ω_F ma rzeczywiste współczynniki, zatem jeśli $\lambda \in \mathbb{C}$ jest pierwiastkiem ω_F krotności k to także $\bar{\lambda}$ jest pierwiastkiem ω_F krotności k . W rozkładzie $V^{\mathbb{C}}$ na podprzestrzenie pierwiastkowe względem $F^{\mathbb{C}}$ są zatem podprzestrzeniami $V(\lambda)$ i $V(\bar{\lambda})$ o tej samej wymiaru k .

$$\sigma + i\omega \in V(\lambda) \quad \text{tzn} \quad (F^{\mathbb{C}} - \lambda \text{id}_{V^{\mathbb{C}}})^k (\sigma + i\omega) = 0$$

$$(F^{\mathbb{C}} - \lambda \text{id}_{V^{\mathbb{C}}}) (\sigma + i\omega) = (F\sigma, F\omega) - \lambda(\sigma, \omega) = (F\sigma - x\sigma + y\omega, F\omega - y\sigma - x\omega)$$

$$(F^{\mathbb{C}} - \lambda \text{id}_{V^{\mathbb{C}}}) (\sigma + i\omega) = (F\sigma - x\sigma + y\omega, -F\omega + y\omega + x\omega) \leftarrow =$$

$$(F^{\mathbb{C}} - \bar{\lambda} \text{id}_{V^{\mathbb{C}}}) (\sigma - i\omega) = (F\sigma, -F\omega) - \bar{\lambda}(\sigma, -\omega) = (F\sigma - x\sigma + y\omega, -F\omega + x\omega + y\omega)$$

$$\overline{(F^{\mathbb{C}} - \lambda \text{id}_{V^{\mathbb{C}}}) (\sigma + i\omega)} = (F^{\mathbb{C}} - \bar{\lambda} \text{id}_{V^{\mathbb{C}}}) \overline{(\sigma + i\omega)}$$

\Downarrow

$$\overline{(F^{\mathbb{C}} - \lambda \text{id}_{V^{\mathbb{C}}})^k (\sigma + i\omega)} = (F^{\mathbb{C}} - \bar{\lambda} \text{id}_{V^{\mathbb{C}}})^k \overline{(\sigma + i\omega)}$$

tzn jeśli $\sigma + i\omega \in V(\lambda)$ to $\sigma - i\omega \in V(\bar{\lambda})$ (i odwrotnie)

Pokazaliśmy de facto że $V(\lambda)$ i $V(\bar{\lambda})$ są wzajemnie sprzężone! W takiej sytuacji $V(\lambda) + V(\bar{\lambda})$ jest kompleksyfikacją pewnej rzeczywistej przestrzeni $W(\lambda, \bar{\lambda})$:

$$V(\lambda) + V(\bar{\lambda}) = W(\lambda, \bar{\lambda})^{\mathbb{C}}$$

Pokażemy teraz, że $W(\lambda, \bar{\lambda})$ jest niezmienniczo ze względu na F . Z ogólniej teorii wiadomo że istnieje baza $V(\lambda)$ złożona z N -serii, gdzie $N = F^{\mathbb{C}} - \lambda \text{id}_{V^{\mathbb{C}}}$. Weźmy N -serię u_1, \dots, u_k , tzn $u_{i+1} = Nu_i$ i $Nu_k = 0$ wtedy $\bar{u}_1, \dots, \bar{u}_k$ jest \bar{N} -serią, gdzie \bar{N} oznacza $F^{\mathbb{C}} - \bar{\lambda} \text{id}_{V^{\mathbb{C}}}$. Mamy $u_j = \sigma_j + i\omega_j$

$$Nu_j = u_{j+1} \quad (F^{\mathbb{C}} - \lambda \text{id}_{V^{\mathbb{C}}}) u_j = u_{j+1} \quad F^{\mathbb{C}} u_j = u_{j+1} + \lambda u_j$$

$$F^{\mathbb{C}} u_j = (F\sigma_j, F\omega_j) \quad (F\sigma_j, F\omega_j) = (\sigma_{j+1}, \omega_{j+1}) + (x+iy)(\sigma_j, \omega_j) = (\sigma_{j+1} + x\sigma_j - y\omega_j,$$

$$F\sigma_j = \sigma_{j+1} + x\sigma_j - y\omega_j \quad \omega_{j+1} + y\sigma_j + x\omega_j)$$

$$F\omega_j = \omega_{j+1} + y\sigma_j + x\omega_j \quad F\langle \omega_j, \sigma_j \rangle \subset \langle \sigma_{j+1}, \sigma_j, \omega_{j+1}, \omega_j \rangle$$

$$\Rightarrow F\langle \sigma_1, \dots, \sigma_k, \omega_1, \dots, \omega_k \rangle \subset \langle \sigma_1, \dots, \sigma_k, \omega_1, \dots, \omega_k \rangle \subset W(\lambda, \bar{\lambda})$$

WIELOMIAN MINIMALNY

Przy wyznaczaniu funkcji od operatora metodę dzielenia przez wielomian potrzebujemy wielomianu znikającego na operatorze

$$f(\lambda) = \sigma(\lambda) \omega(\lambda) + r(\lambda) \quad \begin{matrix} \nearrow \\ f(F) = r(F) \end{matrix}$$

$$\omega(F) = 0$$

Wiadomo, że $\deg r < \deg \omega$, więc dobrze by było, żeby ω było możliwie niskiego stopnia. Można zawsze użyć wielomianu charakterystycznego, który jest stopnia równego wymiarowi przestrzeni. Czy istnieje wielomian niższego stopnia znikający na F ? Odpowiedź jest: to zależy...

Zależy mianowicie od postaci podprzestrzeni pierwiastkowej. Weźmy jak zwykle V nad \mathbb{C} , $F \in \text{End}(V)$ $\text{Sp} F = \{\lambda_1, \dots, \lambda_r\}$

$$V(\lambda_i) = \ker(F - \lambda_i \text{id}_V)^{k_i}$$

Może się zdarzyć, że k_i jest większe niż stopień nilpotentności $(F - \lambda_i \text{id}_V)|_{V(\lambda_i)}$. Oznaczmy $l_i = \text{stopień nilpotentności } (F - \lambda_i \text{id}_V)|_{V(\lambda_i)}$

wtedy $V(\lambda_i) = \ker(F - \lambda_i \text{id}_V)^{l_i}$ i wielomian

$$\varphi(\lambda) = (\lambda - \lambda_1)^{l_1} \dots (\lambda - \lambda_r)^{l_r} \text{ ma własność } \varphi(F) = 0$$

Wielomian ten nazywamy **wielomianem minimalnym** a stwierdzenie mówiące iż $\varphi(F) = 0$ zostawiamy bez dowodu. Zainteresowani mogą samodzielnie spróbować sformułować ten dowód.

PRZYKŁAD (dotyczący kompleksyfikacji)

Zanalizować $A = \begin{bmatrix} 0 & 2 & 1 \\ -2 & 0 & -2 \\ -1 & 2 & 0 \end{bmatrix}$ i obliczyć $\exp(tA)$

$$\omega_A = \det \begin{bmatrix} -\lambda & 2 & 1 \\ -2 & -\lambda & -2 \\ -1 & 2 & -\lambda \end{bmatrix} = -\lambda^3 + 4 - 4 - \lambda - 4\lambda - 4\lambda = -\lambda^3 - 9\lambda = -\lambda(\lambda^2 + 9) =$$

$$= -\lambda(\lambda - 3i)(\lambda + 3i)$$

$$\text{Sp} A = \{0, 3i, -3i\}$$

$$V(0) = \ker A = \ker \begin{bmatrix} 0 & 2 & 1 \\ -2 & 0 & -2 \\ -1 & 2 & 0 \end{bmatrix} = \ker \begin{bmatrix} 1 & 0 & 1 \\ 0 & 2 & 1 \\ x & -2 & -2 \end{bmatrix} = \left\langle \begin{bmatrix} -1 \\ -1/2 \\ 1 \end{bmatrix} \right\rangle = \left\langle \begin{bmatrix} -2 \\ -1 \\ 2 \end{bmatrix} \right\rangle$$

$x = -2$
 $2y = -2$

$$V(3i) = \ker \begin{bmatrix} -3i & 2 & 1 \\ -2 & -3i & -2 \\ -1 & 2 & -3i \end{bmatrix} = \dots = \left\langle \begin{bmatrix} 4-3i \\ 2+6i \\ 5 \end{bmatrix} \right\rangle$$

$$V(-3i) = \left\langle \begin{bmatrix} 4+3i \\ 2-6i \\ 5 \end{bmatrix} \right\rangle \quad u = v+iw \quad v = \begin{bmatrix} 4 \\ 2 \\ 5 \end{bmatrix} \quad w = \begin{bmatrix} -3 \\ 6 \\ 0 \end{bmatrix}$$

$$W = W(3i, -3i) = \langle v, w \rangle$$

$$A(v+iw) = 3i(v+iw) = 3iv - 3w = -3w + 3iv$$

$$\left[A \right]_{W|W}^{(v, w)} = \begin{bmatrix} 0 & 3 \\ -3 & 0 \end{bmatrix}$$

$$\text{base } E = (e_1, v, w) \quad [A]_E^E = \begin{bmatrix} 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 3 \\ 0 & -3 & 0 \end{bmatrix}$$

$$\exp(tA) = ? \quad \exp(\lambda t) = \sigma(\lambda) \lambda (\lambda - 3i)(\lambda + 3i) + a\lambda^2 + b\lambda + c$$

$$\lambda = 0 \quad 1 = c$$

$$\lambda = 3i \quad e^{3it} = -9a + 3ib + 1$$

$$\lambda = -3i \quad e^{-3it} = -9a - 3ib + 1$$

$$+ 2\cos(3t) = 18a + 2 \quad \cos 3t = 9a + 1$$

$$2i \sin 3t = 6ib \quad \sin 3t = 3b \quad b = \frac{1}{3} \sin 3t$$

$$a = \frac{1}{9} \cos 3t - \frac{1}{9}$$

$$\exp(At) = \left(\frac{1}{9} \cos 3t - \frac{1}{9} \right) A^2 + \frac{1}{3} \sin(3t) A + \mathbb{1} = \text{dalje računki u gmatu}$$

αερπλωσα...